

Odpowiedź na odpowiedź daną Po-
tomskiemu..

ODPOWIEDZ

NA

ODPOWIEDZ

DANA

JW. Potockiemu Generałowi Artyleryi Koronney, na odezwę Jego uczynioną do Narodu przed Sejmikami.

Jasnie Wielmożny, Przewielebny, Wielebny Mościwy Panie, Szlachetnie Urodzony, czy nie... Autorze odpowiedzi JW. Potockiemu, co dałeś mu tytuł = Mościwego Pana, ktokolwiek jesteś, czym jesteś, i gdzie jesteś, gdy nie wiem, przyimi odpowiedź od niewiomego do niewiomego; iak chcesz i iak Ci się podoba z własną twoją i tobie przyzwoliciey służącą dewisą.

Nunquid habebunt finem verba ventosa.

Ktokolwiek chce pisać w rzeczach politycnych, pisać może i powinien, albo z przekonania, albo za Prawem, albo za pewną wiadomością, gdy chce Sentyment swój, umiejętność Prawa i pewność rzeczy iak Obywatel społeczeństwu, w którym własne upatruie dobro, przełożyć.

Ktokolwiek widzi inaczey i doskonaley, może, i powinien dla tegoż dobra ogólnego swoje przekonanie, i swoje o Prawie rozumienie, i swoje obięcie wiadomości rzeczy wyłtawić wzajemnie, na ówczas piszący nie mają do siebie niechęci, pismo wolne iest od uprzedzenia i żółci, a Publiczność została Sędzią w wyborze lepszego zdania od dobrego, i to iest użycie daru piora, rozumu, rozładku, i znajomości.

JW. Potocki, że pisze z przekonania, nie godzi się wątpić, że pisze przy Prawie Oycow naszych, trudno zaprzeczyć, że oraz pisze z wiadomości, wszakże odiać tey niemożna bez okazania w niey lepszego pojęcia; Chcąc więc mu odpisywać, należy, iakiem rzekł, doskonałą wiadomość rzeczy wystawić. Używać zaś wyrazow próżnych i nadętych, że się kochasz w swoim zdaniu, że miłości własney niechcesz uczynić dla Oyczyzny ołiary, że się urażał na Przyjaciół i nieprzyjaciół, Krewnych i Jmienników od twoiego odstępuiących systema, a zatym czynom i zamysłom Seymu dzisieyszego jesteś przeciwny, nieśaż to iadliwe ugryzki, nieieştże to przywłaszczenie samemu Bogu tylko znaiomych kryiowek ferca ludzkiego; nie należysz iuż każdemu wołać na takich Pifarzy: *Nunquid habebunt finem verba ventosa?*

Jzaliż równego oręża użyćby niemożna na Pifarza odpowiadającego JW, Potockiemu, przestań burzyć Narodu Intrygancie twoiemi nowemi maxymami, powiedz, iakie maż systema, a ukrywaniem niełudz łatwowiernych, za ofobiste zyski niewprowadzay Oyczyzny w przepaść, z czegoż się sądzisz być niemylnym, dla czegoż maż kochać więcej od drugich twoią Oyczyznę, lecz zostawmy te podłe narzędzie podłym, odpowiedzmy na to prosto, co iakieykolwiek warto ieşt odpowiedzi.

Wmawiaią się Listowi Generała Potockiego wyrazy, których nikt się niedoczyta, że chce uspić Narod, i w letargu trzymać, radząc, żeby bez zapalu poczynął i rozsądne dawał wybranym Polkom Instrukcye, gdy myśl Iego ieşt iasna= Rady (mówi on) tu potrzeba nie zapalu, iak Oyczyznę od zniszczenia zachować, i dobrą formą Rządu Wolność Naszą zawarować, nie idzie bowiem, aby bronić Oyczyznę od niaazdow postroonych i podziału Kraiu. Kiedy się temu opieraśz zdaniu ukryty korrespondencie, coś innego są twoie wywody, które przekładasz, że się Moskwa niewyrzekła Traktatu 1775. Ze Noty Posła tego Dworu nie są naganione, ani odwołane, że od Niemińtow Rokosz i wojna domowa być może w każdym czasie zapaloną, i ieştże daley, że Król Pruski z Moskwą być może w woynie, a Turek aktualnie wojuje, ieżeli nie to chcesz mówić, i wnosić, iż niedobrey Rady tu potrzeba, ale zapalu, gdy mówisz, gorsza ieşt od niaazdu granic

Rzpltey zła chęć do zemsty Influcencyi i napaści na samą władność, a braz upadek Potencyi Tureckiey, i woyna Prulka z Moskwą. Pozwolże mnie spytać się siebie, coście z owym zapalem dokazali dotąd, wysyłając na buntowanie Gallicyanow, hałasując na Austryą, marnując pieniądze na fortyfikacyą Krakowa, nużąc Woysko swoje, ciesząc się nadzieią rozszerzenia granic Państwa, i odzyskania zaborow, na czymże się to wszystko zakończyło? oto nasz Aliant bez nas Punkta podpisał, a nas, że jesteśmy Narodem w Europie, zapomniał nawet, i do owego spodziewanego Kongresu Kupcow Hollenderkich zaprosił, kiedy nam wpraszającym się, ani odpowiedzieć raczył. Przy tymże zapale, nie należyż tego się samego, i czekać, i być pewnym, że się stanie z Nami przy umiarkowaniu przedzey, czy późniey czynionym z Moskwą, i z Turkien? iakież wystawicie ieszcze widoki, iezeli nie dobrowolne narażenie się dwom Potężnym Mocarstwom Sonifiedzkim bez żadnego celu, i pożytku, a z potrzeby i opuszczenia, ślepe poddanie się iednemu? Lecz pozwolmy na to, że się zapali woyna ościenna, i Kray nasz stanie się zapewne iey Teatrem; każda woyna musi brać koniec, niechże mnie przekona ktokolwiek, że z niey oczywiste widząc straty, przewidnie i pożytki z tego zapalu, byłże on skuteczny do przymuszenia zrzczenia się Traktatu 76. Roku zganienia i odwołania Not, a oraz ugafzenia na zawfze boiaźni buntow Disunickich; cóż na przeciw temu użyto w teraznieyszym Seymie, wołano na bunty, których nikt niedowiodł, napisano Książkę, którey mało kto czyta, a kto czyta z uwagą, śmiać się musi, zabrano Kupcow, i Kraiowi całemu szkodę w handlu i Cłach uczyniono, własnych Poddanych wywieśano bez prawney Juryzdykcyi, pomnażając zakaleę krwi niewinnie przelaney, wiązano swoley Religii Kapłanow i obcey, i zapomniano w więzieniu o Ludziach, i o sprawie samey. Jezeli obrażać może potarganie Traktatow, i sprawiać boiaźń, to zapewne, sam tylko sposlob, nie rzecz jest naganna. Nie maż więc przyczyny G nerał Potocki, iak Cnotliwy Obywatel ostrzegać Współ-Braci do rozważnieyszego poczynania? Radzisz on Woyska nie trzymać, Praw dobrych nie pisać, Podatkow nie składać, Rządu czuwaiącego w Rzpltey niemiec, y wrócić się pod obcą dependencyą? na ówczas rada

takowa

takowa, znalazłaby ślniejszy w odporze wywody, lecz nie jest to usypiać, ale budzić Narod, przekładając Rząd obalony i opieszalność w poprawie, moc Prawodawczą i Exekwującą do jednych Osob przywiązaną, ślepe prowadzenie na wyraźne niebezpieczeństwo, i nakoniec mylne, a prywacie tylko dogodne skryte systema; izaliż być mogło tajemną rzeczą Potockiemu, że pod węzłem Konfederacyi, chciano związek inny robić do wzburzenia Kraiu, i zaczepney wojny dla przyślugi obcey polityki, i tym końcem iuż Marszałkow związkowych do obu Narodow przeznaczono; Mogłże nie wiedzieć o pobudkach, przez które zapal się pomnażał, gdy też same Brabancyą na Ruinę wystawiły, i Węgry o mało w tenże dół niewprowadziły, niefajż temu Cnotliwemu i światłemu Mężowi znane korzyście, w przewadze na jedną stronę z Aliansu, gdy w błagać nie było można, przynajmniey zachowania Traktatu komercyi gwałtem w 1775. Roku narzuconego, i gdy całym fortelem ukrywana chęć zaboru Gdańska, i Torunia, do publiczney przedarła się [wiadomości.

To przypominając, nie usypia się Narod, lecz łatwowierności oczy się otwierają, kto i dokąd Narod cały prowadzi; Potrzeba było do tego dzieła rownie cnotliwego, rownie śmiałego Męża, jakim jest Stanisław Potocki Generał Artyleryi, że by powstając na huczne uprzedzenia, gardząc palzkwilami, nie lękając się w czystym sercu wszelkich pociskow, oświadczył Narodowi co myśli, i iak radzi swoiey Oyczyźnie, przyznajmy się oba że nie mamy takiego daru odwagi ukrywając Imiona nasze w tych listach, chociaż W. Panu uszłoby, że aplauzem na tym Seymie usłyszeć za te prace łaiania Potockiego, pochwałę, żeś poczciwy Prufak, a mnie przy obronie prawdy i tego Męża cnoty niechce się ściągnąć na siebie przymówki, że Mofkal, chociaż iuż z tego i dzieci żartują, a po całym Kraiu dobra facecya, a może i prawdziwa pewnego Posła rozefzła się, że Talańki, wygryzły Ruble.

Odpowiedziawszy na to, co mnie się zdawało godnym odpowiedzi, iużem chciał piro odciągnąć od tego, co w famych sofizmatach i błaższych zakrętach jest powiedziano, wszakże nie utrudzę czytaniem, kto chce czytać, a kto niechce, dla niego jest

równą rzeczą, czy kto krótko, czy kto długo pisze, czy mylnie czy prawdziwie.

Wyrażasz W. Pan, że o Elekcyą wolną Królów w dysputę wchodzić nie będziesz; i rośtropnie czynisz, bo *lex jubet, non disputat*, idziesz zatem, że słabe muszą być tam dowody, gdzie potrzeba Prawa zakazującego, wszakże rozumiem, że tej przynajmniej prawdy nikt nie zaprzeczy, że Bog jest, a przecięż Prawo jest nie naganne, co każe karać bluźniącego. Niechay iakiego chce być Narodu Autor, co pisze o wolności, serce czyste Polaka znajdzie w sobie silniejszy nad wszystko przekonanie (byleby szwayca złota nie zdiurawiła go) szanować Prawa Oyców, i pomnieć ile ich ten kosztował zaszczyt, o którym tak wolnie rozumować podoba się płochym Następcom, i niczym ieszcze nie zaleconym w Narodzie, iak tylko tłumaczeniem książek Francuskich i Angielskich; rozumiem, że się już każdemu sprzykrzyło słuchać o Ateńskiey Rzeczypospolitey, o Solonie i Demostenesie, wyprowadzających Narod z Barbarzyństwa, ani podobnym nie jesteśmy narodem, ani Solonów w Polsce nie widzimy, a Cnotę Polską szanować powinniśmy naybardziej w posłuszeństwie Prawa, tę wytępiwszy już nie jesteśmy ani wolni, ani Polacy. Jan, Jakub, Stefan Potoccy uskromili Rokosz Zebrzydowskiego, pytam się: jeżeli zmażali prawo napisane o wolney na zawsze Elekcyi? Niechay więc te piękne przykłady z Imienia służą Stanisławowi Potockiemu na przeciw burzycielom wolności naszej. Dał dowód na tym Seymie ofiarując wystawienie Posągu Czarneckiemu dla przypomnienia Cnoty tego wiecznym Zebrzydowkim targającym się na sławę i Osobę swojego Króla; Uwaga uczyniona nad odezwą Generała Artyleryi do Narodu, względem wybrania za życia Króla Następcę, tak sztucznie jest przez odpowiedz zmieszana, iż mogę do Współ-Braci mówić: Bracia! Autor odpowiedzi na list JW. Generała Błądzić i zdradzać może, gdy dla tego tylko, żeby przyszedł do owey uszczypliwej ekklamacyi, *Nunquid habebunt finem verba ventosa*, pozwoił sobie i rzecz i skład pisma Generała Artyleryi tak zamieszać, że sam nawet nie stał się czego chce wyrozumiałym. Od takich Oratorów strzeżcie się Polacy z przykładu Grecyi, *Oratoribus perit Gracia*. Cóż jest jaśniejszego i wolnego od

kontradykcyi, iak uwagi w tym mieyscu Potockiego? Mówi bowiem on: Wszystkie przeszłe obawy, o narzut Królów niepowinne być uważane, gdy mamy powiększone Wojsko pod władzą sławey Rzpltey zostające, gdy opisać możemy Formę porządną Elekcyi, którą należy opisywać pierwey, nim się pr ystąpi do przeznaczenia Następcy żyjącemu Królowi, ażeby dwie wespół moce, i Panującego, i Panować mającego opifowi nie opierały się. Jeżeli iefzcze (mówi daley) nie przestanie trwożyć się Obywatel o narzut sobie niechętnego Króla, niechay raczej tak opifze Krolow powagę, żeby Obcym nie była łakomą, albo nakoniec niechay się zamyśli, czyli nie lepiej być bez Krola, iak być pod despota, i stracić swoją wolność; któż w tych uwagach widzi sprzeciwieństwo porady, kto raczej nieupatrzy w Potockim żywy Obraz Tarnowskiego, o którym mówi Orzechowski, gdzież tu są podchlebstwa, czy Królowi, czy Narodowi? czymże się zbić i zwrócić mogą te światłe przełożenia? potrzeba było udać się do tych ufudzeń, któremi się pospolicie nierozsądek podbiia, to jest: do trudności napisania Projektu za Elekcyą, o którym nikt nie myśli, i myśleć nikomu nie dozwala się, do wspomnienia Praw dawnych o władzy Krolow w Polfcze, na które tak śmiało się targa, i nie uważa na tym Seymie w naycelniejszych rzeczach, nakoniec do szyderstwa, do dekalogu, do wystawienia Krola bałwanem, w owych to dowcipnych koncepcjach wmawiając zamyśl wygnania Krolow, w przeniknieniu, i nakazaniu ślepey wiary do słow, iak myślą inne obce o nas Dwory. Na te i tym podobne przełożenia, iefzcze raz zawołać słusznie można, Obywatel, co takich używa fortelow w perfwazyi, i pomylić się, i zdradzić może, Przebóg! *nunquid habebunt finem verba captiosa?*

Zakończmy tę nudną korespondencyą, ostatnią iefzcze uwagą, roztrząśnieniem i zapytaniem, kto jest występny w Narodzie, czy ten, co kaleczy i rozbiia, czy ten co się skarży i przekłada? izaliż do tey już przyszliśmy niewoli, żeby płakać i protestować się w Narodzie wolnym było przymowką, i występkiem; a ode wa do Narodu, Manifesta, i oświadczenia uwag Obywatelskich podpadały krytyce? i dla tego trzymano miecz w ręku, że się kto żali, i dla tego i do póty przeciągano

konfede-

racyą, do pòki żaden nie odważy się powiedzieć, co go dolega, i boli? Jeszcze 1 to Republikanktowskiemu Rządowi duch i Konst: będzie formalność mocniejsza nad Prawo Narodu, i Prawo natury. Używano dotąd wrażenia potrzeby Konfederacyi dla pokączenia rozpoczętych dzieł, dzisiaj w piśmie odpowiednim przychodzi dowiedzieć się, że ta potrzeba jest dla tego, ażeby kilkadziesiąt Ołob, ogarnąwszy władzę Narodu, nie dozwoliły Narodowi sarknąć, co go dolega, czekając owej Książki apokaliptyczney przez wieki, która kiedyś na stoliku każdego będzie leżała, i którą rozkażą każdemu *comedere & devorare*, dla odrodzenia się, kto nam obiecuje te wielkie szczęście, niechaj raczy uczynić miłości własney dla Ojczyzny ofiarę, niechaj nas zostawi nam samym, niechaj już bez podeyrzenia kończy, a nie obiecuje tylko z Salamonem *meum est Consilium & aquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo*, niechaj przestaniemy użalać się z tymże Mędrcom, *Arrogantiam & superbiam & viam pravam & os bilingue detestor.*

XVIII-2. 1100